

§. 6. Kdykoli se tedy v říši zbraň někam posílá, má býti vždy rádným pasem zbrojním opatřena, a žádný vozič zboží a žádné přepravovatelstvo nemá zbraně neb munice bez takového pasu zbrojního k zavázení přejímati.

§. 7. Aby se však živnostníkům doprálo nějakého polehčení, připouští se z toho, co v paragrafu předešlém nařízeno, výjimka, a to ta, že se dovoluje, zasílati zbraň i bez pasu zbrojního, když jí jest málo, totiž když není jednoho každého druhu přes šest kusů. Toto však polehčení nevztahuje se na zasilání zbraně do takových částí říše, v kterých trvá ještě obleženost. V případnosti této musí každá zásilka zbraně, byť i záležela jen z jednotlivých kusů, pasem zbrojním opatřena býti, a má se za tento pas zbrojní žádati u onoho úřadu toho místa kam zbraň zaslaná svědčí, kterýž v okršlku obleženosti k tomu jest příslušný.

§. 8. V pasech zbrojních, které se za příčinou zasilání zbraně vydávají, budiž výslovně poznamenáno, k jaké potřebě a kam se zbraň posílá, a pasy takové vyhotoveny buďtež na takový čas, který by se srovnával s domnělou délkou vezení zbraně (§. 20 zákona o zbrani).

§. 9. Bylli někomu vydán pas zbrojní za příčinou zaslání zbraně do cizozemska, má jej vývozní pohraničný úřad celní odejmouti, a vysvědčiv na něm, že zbraň byla vyvežena, úřadu politickému, od něhož byl vyhotoven, nazpět jej zaslati.

§. 10. Za potřebu nuznou, v §. 36. zákona o zbrani dotčenou, pokládáno budiž jmenovitě, když úřadové političtí za příčinou usmrcení dravých zvířat nařídí hony anebo z jiných příčin bezpečnosti výjezdy nebo patroly, při kterýchž osoby soukromé nápomocny býti mají.

Příloha k §. 1.

P a s z b r o j n í .

Od Jeho c. k. apoštolského Veličenstva
krajského úřadu:

uděluje se ovi

bytem v

povolení k nošení zbraně, a sice:

až do

Datum.

Podepsán krajský.